

Sygn. akt: I C 63/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Przybylska
Protokolant:	Małgorzata Spendel

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa E. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki:

a) kwotę 3767 (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2017r.

b) kwotę 497,25 (czteryście dziewięćdziesiąt siedem i 25/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 października 2017r.

c) kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych

2. w pozostałej części powództwo oddala

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 364 (trzysta sześćdziesiąt cztery) złote tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu

4. nakazuje pobrać od powódki z zasądzonych roszczenia kwotę 936,50 (dziewięćset trzydzieści sześć i 50/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów opinii,

5. odstępuje od obciążenia powódki pozostałymi kosztami sądowymi

6. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1000 (tysiąc) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSO Barbara Przybylska

Sygn. akt I C 63/18

UZASADNIENIE

Powódka E. D. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) SA w W. kwoty 78 767 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami od 1.09.2017r., kwoty 582,25 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i rehabilitacji z odsetkami od 26.10.2017r., kwoty 3000 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki, oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że 22.12.2016r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu, za którego skutki odpowiedzialność ponosi pozwany. W wyniku wypadku doznała urazu kręgosłupa, terapia farmakologiczna nie przynosiła rezultatów, pomimo dalszego leczenia w tym fizykoterapii nadal uskarżała się na bóle kręgosłupa uniemożliwiające jej normalne funkcjonowanie. Od 30 grudnia 2016 roku do grudnia 2017 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, co wiązało się ze zmniejszeniem wynagrodzenia. Poddawana była licznym zabiegom rehabilitacyjnym i innym, co generowało znaczne koszty. Wypadek wykluczył powódkę z pracy na blisko rok- musiała przeorganizować swoje życie prywatne i rodzinne, została wykluczona z aktywności fizycznej oraz pozbawiona możliwości noszenia, trzymania na kolanach, spacerów a nawet mycia małych dzieci i wyłączona z 80 % obowiązków domowych, co wpłynęło na życie małżeńskie. Jest uzależniona w szeregu czynności od pomocy rodziny.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu zarzucając rażące wygórowanie żądania zadośćuczynienia, nieznajdujące potwierdzenia w materiale dowodowym. Podniósł, że powódce wypłacono odpowiednie zadośćuczynienie tj. 1233 zł, zaś zarówno dokumentacja medyczna, jak i przebieg wypadku wykluczają związek przyczynowy opisanego stanu powódki z wypadkiem. Zarzucił, że powódka mogła korzystać ze świadczeń rehabilitacyjnych w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, a przyczyną korzystania z tych zabiegów była choroba samoistna powódki; dolegliwości bólowe skutkujące zwolnieniem lekarskim nie były związane ze skutkami wypadku; zakwestionował zasadność naliczania odsetek od wskazanych w pozwie dat podnosząc, że winny one być naliczane od daty ustalenia zadośćuczynienia.

Sąd ustalił:

W dniu 22 grudnia 2016 roku doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uczestniczyła powódka. Do wypadku doszło przez najechanie tyłu pojazdu powódki ze stosunkowo niewielką prędkością, doszło do uszkodzenia części tylnej samochodu powódki, w drugim aucie nie wystąpiły szkody, nie uruchomiły się poduszki powietrzne. Bezpośrednio po zdarzeniu powódka nie odczuwała żadnych dolegliwości i czuła się dobrze. W kilka godzin po zdarzeniu u powódki pojawił się ból na odcinku szyjnym i piersiowym. Powódka wezwała pogotowie, została zaopatrzona w kołnierz ortopedyczny i zawieziona do Szpitala Miejskiego w R., gdzie po przeprowadzeniu szeregu badań (w tym TK kręgosłupa szyjnego i TK kręgosłupa piersiowego) z rozpoznaniem powierzchownego urazu szyi (nie wykazano zmian pourazowych w odcinku szyjnym jak i piersiowym), zalecono dalsze leczenie w poradni. Po kilku dniach dolegliwości te ustąpiły, natomiast pojawiły się dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa. Powódka kontynuowała leczenie w (...). Oprócz leczenia farmakologicznego powódka poddana była zabiegom fizykoterapii. Niezależnie od świadczeń refundowanych w ramach ubezpieczenia zdrowotnego poszkodowana podała się dodatkowo prywatnym zabiegom. W okresie od marca do maja 2017r. odbyła 6 zabiegów w poradni leczenia bólu, związanych bolesnością okolicy lędźwiowej kręgosłupa i stawu biodrowego, których łączny koszt wyniósł 497,25 zł (konsultacje i faktury k. 22i33, 24 i 39, 25 i 35, 26 i 31, 27 i 29, 41). Ponadto w czerwcu 2017r. odbyła ostatni zabieg (k. 28 i 37).

W 2005 roku powódka brała udział w wypadku komunikacyjnym, w wyniku którego doznała pęknięcia miednicy. Ponadto występuje o niej schorzenie samoistne – dyskopatia L/S, w 2012r. leczyła się neurologicznie w związku z migrenowymi bólami głowy, skarżyła się na drętwienie rąk, przeciążanie kręgosłupa w pracy (k. 249,253).

W wyniku zdarzenia, do którego doszło 22 grudnia 2016 roku powódka doznała powierzchownego urazu szyi i kręgosłupa szyjnego, który został wyleczony bez następstw i powikłań. Od grudnia 2016 do 19 czerwca 2018 roku powódka była niezdolna do pracy; przebywała na zwolnieniu lekarskim, co bezpośrednio przełożyło się na wysokość osiąganego wynagrodzenia – różnica pomiędzy świadczeniem chorobowym a hipotetycznymi zarobkami w okresie od grudnia 2016 do czerwca 2017r. wyniosła 5102 zł. (zaświadczenie k. 241). 19 czerwca 2017r. powódka uzyskała zdolność do pracy, jednak okazało się że jest w ciąży, w związku z czym nie wróciła do pracy. W 2018r. powódka

ponownie zaszła w ciążę. Przed wypadkiem zajmowała pracowała w sklepie (...), prowadziła aktywny tryb życia (siłownia, bieganie,) oraz zajmowała się prowadzeniem domu i wychowaniem dzieci (w dacie wypadku powódka była matką dwójki małoletnich dzieci, w grudniu 2018 roku urodziła trzeciego syna). Mimo leczenia dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego utrzymywały się, powódka skarżyła się na silne bóle kręgosłupa, wymagające stosowania środków przeciwbólowych. Ograniczyła aktywność fizyczną, w tym obowiązki domowe, w których zastąpił ją mąż. Do dnia dzisiejszego powódka nie może wykonywać zajęć wymagających większego wysiłku czy dłuższego siedzenia, a dolegliwości bólowe zmuszają ją do zażywania leków przeciwbólowych. Zalecono jej ćwiczenia, które wykonuje sama w domu, nie korzysta z basenu (nie umie pływać).

Dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowo-krzyżowego są następstwem schorzeń samoistnych, istniejących przed wypadkiem. Skutki wypadku spowodowały nasilenie wcześniejszych dolegliwości (stanu po złamaniu miednicy, dyskopatii lędźwiowej), powodujących nasilenie się tych zmian i powstanie przewlekłego zespołu bólowego. Same w sobie nie spowodowały natomiast ograniczeń w życiu codziennym. Nasilenie dolegliwości bólowych i związane z tym ograniczenia nie pozostają wyłącznie w związku przyczynowo skutkowym z wypadkiem. Istniały już wcześniej, natomiast obecne nasilenie odczuwania bólu jest związane z licznymi ciążami i związaną z nimi nadwagą i ograniczeniem ruchu u powódki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków: D. K. k.201, P. D. k.201-202, zeznań powódki E. D. k.200 i k.349-350 opinii biegłych: specjalisty neurologa A. S. k.244-248, biegłego chirurga ortopedy-traumatologa S. M. k.289-295, i k.327-328, a także dokumentów złożonych do akt: korespondencja k. 12- 21 i 76-89, dokumentacja medyczna k. 23-73, karta informacyjna k. 73-75, faktury k. 29-42, zaświadczenie k.241.

Dokumenty złożone do akt wątpliwości co do swej treści nie budziły, również opinie biegłych były wiarygodne, klarowne i merytoryczne i stanowiły podstawę do ustaleń faktycznych, co do dolegliwości powódki. Biegły S. M. w sposób dostateczny i wystarczający odniósł się do zarzutów pełnomocnika powódki. W ocenie Sądu biegły wyjaśnił wszystkie kwestie podniesione w zarzutach do opinii. Wnioski opinii neurologicznej i ortopedycznej były logicznie umotywowane, zbieżne i korelowały ze sobą. Zarzuty powódki sprowadzały się do kwestionowania tych wniosków, natomiast nie zawierały zarzutów, mogących podważyć słusność i logikę toku rozumowania biegłych. W szczególności biegły ortopeda ustosunkował się do podniesionych przez powódkę okoliczności, zaś okoliczności wskazane we wniosku o kolejne uzupełnienie opinii poprzez wyjaśnienie, w jakim zakresie powódka odczuwa ból i wpływ wypadku na życie codzienne powódki – wynikały z wydanych już opinii. Podkreślić należy, że zarówno dokumentacja medyczna, jak i sam przebieg kolizji nie dają podstaw do uznania, by skutki wypadku były większe, aniżeli wynika to z obu opinii. Sąd z dużą ostrożnością podszedł do zeznań powódki, która wbrew dokumentacji pierwotnie negowała jakiegokolwiek wcześniejsze dolegliwości oraz leczenie neurologiczne (k. 200), wziął też pod uwagę, że, jakkolwiek powódka niewątpliwie odczuwa dolegliwości bólowe, to wobec wyników postępowania dowodowego brak podstaw do wiązania ich - poza pierwszym okresem po wypadku - z jego skutkami.

Sąd oddalił wniosek o dowód z zeznań świadka R. jako zgłoszony po terminie, ponadto -wobec tożsamej tezy jak zeznania P. D. i powódki – zbędny .

Sąd zważył:

Na wstępie należy zaznaczyć, że okoliczności zdarzenia oraz oparta na art. 436 § 1 kc w zw. z art. 822 § 1 kc odpowiedzialność pozwanego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku za skutki wypadku, w wyniku którego powódka doznała urazu, nie była kwestionowana. Poza sporem była także wysokość kwoty przyznanej przez pozwanego i już wypłaconej w toku postępowania likwidacyjnego. Kwestią sporną była wysokość należnego zadośćuczynienia oraz zasadność zasądzenia odszkodowania za utracony zarobek i pozostałe koszty związane z leczeniem.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Artykuł 445 § 1 k.c. stanowi, że sąd w razie uszkodzenia ciała lub wywołania

rozstroju zdrowia, może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu powództwo w zakresie żądania zadośćuczynienia zostało wykazane co do zasady, jednakże nie co do wysokości. Nie ulega wątpliwości, że w wyniku wypadku powódka doznała urazu, który spowodował uszczerbek na zdrowiu i dolegliwości bólowe, a zatem krzywdę zasługującą na rekompensatę poprzez przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego. Zadośćuczynienie ma na celu kompensować doznane, a pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem krzywdy, złagodzić skutki niematerialnych, ból, cierpienie fizyczne i psychiczne, a kwota 1233 zł nie stanowi wystarczającej rekompensaty. Sąd dokonał oceny w konkretnym przypadku powódki i uznał, że adekwatna jest łącznie kwota 5000 zł zadośćuczynienia (tj 3767zł ponad już wypłaconą kwotę).

Przyznana przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego kwota 1233 zł jest zdaniem Sądu zaniżona i nie rekompensuje doznanych cierpień. O ile bowiem uraz doznany w wypadku nie był poważny i nie spowodował trwałego uszczerbku, to jednak nie można pomijać faktu, że wpłynął on na nasilenie schorzenia samoistnego. Już sama korelacja czasowa wystąpienia silnych dolegliwości bólowych z dniem zdarzenia, jak i długość okresu, w jakim powódka przebywała po wypadku na zwolnieniu lekarskim jako niezdolna do pracy – tj. 6 miesięcy, wskazuje na rozmiar doznanego uszczerbku na zdrowiu, a tym samym krzywdy. Odczuwanie dolegliwości bólowych jest kwestią indywidualną, a uraz doznany przez powódką w wyniku wypadku spowodował u niej silne i długotrwałe bóle kręgosłupa, związane z tym ograniczenia ruchowe i konieczność leczenia ambulatoryjnego, rehabilitacji i zażywania silnych środków przeciwbólowych. Sąd nie miał podstaw, aby nie dać wiary powódce i świadkowi opisującym odczucia bólowe i związane z tym ograniczenia. Powódka korzystała z pomocy poradni leczenia bólu, co świadczy o rzeczywistej potrzebie łagodzenia silnych dolegliwości i cierpieniu fizycznym, do czego dochodzi fakt długotrwałej niezdolności do pracy w powiązaniu z ograniczeniem aktywności życiowej. Zatem - pomimo niestwierdzenia uszczerbku - Sąd ocenił, że krzywda doznana przez powoda powinna zostać zrekompensowana w wyższym stopniu, aniżeli zaoferowana przez ubezpieczyciela.

Z drugiej strony należy mieć na uwadze, że z poczynionych ustaleń wynika, iż dolegliwości bólowe powstałe w wyniku wypadku ustąpiły bez powikłań. Ze zgromadzonego materiału dowodowego (opinie biegłych, dokumentacja medyczna) jasno wynika, że w wyniku wypadku z dnia 22 grudnia 2016 roku powódka doznała powierzchownego urazu szyi, który ustąpił po kilku dniach leczenia. Natomiast chroniczne dolegliwości bólowe w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, na które skarża się powódka są konsekwencją wcześniejszych urazów i nie są bezpośrednią konsekwencją zdarzenia z dnia 22 grudnia 2016 roku. Powódka w istocie szybko powróciła do aktywności życiowej, zaś na jej dolegliwości wpłynęła przede wszystkim choroba samoistna, jak i kwestie życiowe – kolejne ciążę, waga, zaniechanie ćwiczeń fizycznych. Zakres krzywdy powódki należy oceniać jedynie w kontekście nasilenia dolegliwości, związanych ze schorzeniem samoistnym, które było decydujące dla zakresu dolegliwości i ograniczeń powódki. Powódka nie była hospitalizowana, nie musiała przejść leczenia operacyjnego czy zabiegu chirurgicznego, nie była unieruchomiona i nie wymagała opieki innych osób, a jedynie pomocy męża przy niektórych czynnościach. Subiektywne poczucie krzywdy powódki, która wszystkie dolegliwości wiąże z wypadkiem, pomijając fakt wcześniejszego urazu miednicy, dyskopatii, jak i niewątpliwie ograniczającym i mogącym samoistnie wywołać dolegliwości bólowe kręgosłupa wpływem ciąży nie może być podstawą oceny rzeczywistej krzywdy.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe Sąd - uwzględniając kwotę wypłaconą już przez pozwanego - zasądził zadośćuczynienie na rzecz powoda w kwocie 3767 złotych. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 455 kc. biorąc pod uwagę datę wpływu wezwania do zapłaty (31.08.2017r.) W pozostałej części Sąd oddalił żądanie w zakresie zadośćuczynienia jako nieuzasadnione z powodów wyżej przytoczonych.

Orzekając w przedmiocie roszczenia powódki o odszkodowanie za utracone zarobki, Sąd uznając żądania powódki za usprawiedliwione (w świetle powyższych rozważań uznać należało okres zwolnienia chorobowego za pozostający z związku ze skutkami wypadku) na zasadzie art. 444 § 2 k.c. zasądził od pozwanej kwotę 3.000 zł

Powódka domagała się także kwoty 582,25 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia oraz 3 000 zł tytułem odszkodowania za utracony zarobek. W ocenie Sądu nie ma podstaw aby kwestionować związek poniesionych przez powódkę kosztów leczenia przeciwbólowego w okresie bezpośrednio po wypadku, tj. ponoszonych w marcu i kwietniu 2017r., a wynoszących łącznie 497,25 zł. Były to koszty uzasadnione, biorąc pod uwagę odczucia bólowe powódki i zbieg czasowy z wypadkiem. Korzystanie przez powódkę częściowo także z prywatnej opieki medycznej było zasadne w świetle okoliczności sprawy, gdyż miało na celu łagodzenie dolegliwości bólowych i trudno oczekiwać, że pacjent miałby w takiej sytuacji czekać na zabiegi refundowane. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zasądził odszkodowanie w kwocie 497,25zł – wraz z odsetkami zgodnie z żądaniem biorąc pod uwagę datę wpływu wezwania do zapłaty (31.08.2017r.). Jednocześnie sąd nie uznał za pozostające w związku ze skutkami wypadku kosztów poniesionych jednorazowo w czerwcu 2017r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Powódka – zwolniona od kosztów w całości - co prawda utrzymała się przy bardzo niewielkiej części swego żądania, jednak zarówno charakter roszczenia, jak i w części usprawiedliwione subiektywne przeświadczenie powódki o związku wszystkich dolegliwości z wypadkiem, uzasadniały jedynie częściowe obciążenie jej kosztami na rzecz strony pozwanej oraz odstąpienie od obciążenia jej nieuiszczoną częścią kosztów sądowych.